

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: I.P.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 150 00 Praha, 5 Křížova 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2020 č. j. X

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 25. 2. 2020 č. j. X, kterým jí byla snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobkyně namítala nesprávné posouzení jejího zdravotního stavu, posuzující orgán nevzal v úvahu všechny okolnosti jejího zdravotního stavu a došlo tak k podhodnocení funkčních problémů. Poukázala také na to, že na jednání nebyla přizvána, takže posudkový lékař si nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním stavu. Uvedla, že pokud by její schopnost „vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen

v podstatně menším rozsahu a intenzitě“ byla na základě v té době doložené dokumentace zachována, nedošlo by 4. 2. 2020 k další závažné operaci, která řešila komplikace předchozího stavu. Nebylo přihlédnuto k tomu, že podstoupila 14. 1. 2020 operaci a následně pro celkový septický stav 4. 2. 2020 dvě velmi složité a komplikované operace. Její zdravotní stav je po těchto operacích a septickém stavu nadále komplikovaný. I přes dodržování dietických opatření trpí trvalými průjmy, zvracením a tlakem za hrudní kosti při jakémkoli příjmu potravy. Pociťuje velkou únavu, slabost, ospalost, nevolnost a nechutenství, bolest a křeče v břiše, noční poty a výše popsané potíže se zažíváním, způsobené nevratnými změnami v důsledku opakovaných operací a následných komplikací. Její zdravotní stav se výrazně zhoršil a nedovoluje jí vykonávat žádnou systematickou činnost.

2. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla, aby s ohledem na námitky žalobkyně byl proveden důkaz posudkem posudkové komise MPSV ČR.
3. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 25. 2. 2020 č. j. X byla žalobkyni snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 1. 2020 je žalobkyně invalidní pro invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek – Místek je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., oddíl A, položka 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudkový lékař ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil o 10 % na celkových 55 %.
4. Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 2. 2020 podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24. 4. 2020, přičemž námitky zamítla a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 25. 2. 2020 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného posudkovou lékařkou LPS ČSSZ ze dne 16. 4. 2020, v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je hiátová hernie. Jde o stav po opakovaných operacích v oblasti jícnového hiátu bránice. Jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., oddíl A, položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky posuzující lékařka nezměnila. Dle tohoto posudku zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal II. stupni invalidity.
5. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 19. 11. 2020, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po opakovaných břišních operacích s postupně probíhající úpravou. Poslední operace proběhly v lednu 2020 s komplikací (septický stav, subfrenický absces), která byla operačně řešena v únoru 2020. Posudková komise hodnotila pokles pracovní schopnosti dle kapitoly XI., oddílu E, položky 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., přičemž ze stanoveného rozmezí 40 – 50 % stanovila horní hranici 50 %

s přihlédnutím k pooperačním komplikacím. Posudková komise poznamenovala, že lékař OSSZ neměl k dispozici nálezy z chirurgického oddělení Fakultní nemocnice Olomouc z ledna a února 2020. K datu zpracování posudku žalobkyně byla dočasně práce neschopná. Posudková komise uvedla, že pokud nenastanou další komplikace, měla by se pracovní schopnost (i když ve sníženém stupni) obnovit, nepůjde o stav trvalý. Hodnocení dle kapitoly XI., oddíl A, položky 4b nebo 5b posudková komise nepovažovala za správné, neboť u žalobkyně nebyly prokázány cirkulární eroze až vředy na sliznici jícnu, nebyl prokázán významný pokles hmotnosti a dlouhodobé značné snížení celkové výkonnosti. Invalidita III. stupně v roce 2016 byla stanovena po TEP kolene vlevo, invalidita III. stupně v roce 2018 byla stanovena po TEP kolene vpravo, vždy s kontrolou zdravotního stavu s předpokladem zlepšení za jeden rok, ke kterému došlo. Samotné hodnocení onemocnění pohybového aparátu by neodpovídalo ani invaliditě I. stupně, nejsou popsány poruchy hybnosti kolenních kloubů, není popsána významná porucha hybnosti páteře ani významná kořenová symptomatologie. Dle závěrů posudkové komise žalobkyně je schopna lehké práce v klimaticky příznivých podmínkách administrativního charakteru. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn a zjištění ze stěžejních lékařských nálezů. Předsedkyní posudkové komise byla MUDr. J. Č., dalším lékařem MUDr. A. P. s odborností interní lékařství.

6. K posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě žalobkyně uvedla, že přetrvávají zdravotní problémy popisované v tomto posudku a k závěrům posudkové komise nemá výhrady. Poznamenala však, že od data vydání napadeného rozhodnutí se její zdravotní stav zhoršil. V polovině prosince se podrobila ve Fakultní nemocnici v Olomouci u docenta MUDr. A. vyšetření CT břicha a byla u ní zjištěna kýla v břišní stěně. Lékař jí sdělil, že je nutná operace. Žádné jiné řešení nepřipadá v úvahu. Zdůraznil, že s ohledem na její předchozí těžké břišní stavy nelze provést operaci laparoskopicky. Žalobkyně dále uvedla, že těžké břišní stavy souvisejí s předchozími závažnými operacemi a komplikacemi. Následkem byly záněty, pozánětlivé srůsty v břiše, které jí způsobují vážné problémy. Jsou překážkou ve střevech a v celé břišní krajině a způsobují jí velké bolesti. Následkem těchto problémů denně užívá léky od bolesti.
7. Krajský soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invalidě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, která nemá, a ani nemůže mít,

odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 23/2018 – 37).

8. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).
9. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
10. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
11. Krajský soud při hodnocení posudku PK MPSV ČR v Ostravě dospěl k závěru, že je úplný a přesvědčivý. Posudková komise vysvětlila, jaké zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, včetně jeho hodnocení v rámci kategoriace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Současně vysvětlila, jak byly při posuzování invalidity žalobkyně zohledněny její další zdravotní potíže a profesní zařazení. Posudek za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označuje stav po opakovaných břišních operacích s postupně probíhající úpravou. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková komise dle kapitoly XI., oddílu E, položky 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na horní hranici stanoveného rozmezí 40 – 50 %, tedy v rozsahu 50 % s přihlédnutím k pooperačním komplikacím. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k datu 24. 4. 2020 se u žalobkyně jednalo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. Krajský soud proto vzhledem k úplnosti a přesvědčivosti posudku z něho vycházel. Soud současně zastává názor, že skutkový stav byl v dané věci zjištěn natolik, že nebylo nutné provádět další dokazování. Soud uzavírá, že při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V případě zhoršení zdravotního stavu může žalobkyně podat nový návrh u České správy sociálního zabezpečení na změnu výše invalidního důchodu, přičemž na tento následný vývoj jejího zdravotního stavu pak bude

reagováno novým posudkovým zhodnocením, které může vést při splnění zákonných podmínek i k přehodnocení existence invalidity žalobkyně v budoucnu.

12. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud respektoval ust. § 75 opdst. 1 a 2 s. ř. s, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů. S ohledem na výše uvedené závěry dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu § 78 s. ř. s. zamítl.
13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 5. 1. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně